

LANDELIJKE KLACHTENCOMMISSIE VOOR HET CHRISTELIJK ONDERWIJS

ADVIES 2015/077

Klacht over passend onderwijs. Klaagster is van mening dat haar dochter verwezen moet worden naar speciaal onderwijs. Klacht ongegrond.

Advies aan:

het bestuur van de Stichting x (hierna te noemen: het bevoegd gezag),

inzake de klacht van mevrouw K, moeder van L (hierna te noemen: klaagster).

I. Het verloop van de procedure

Bij brief van 29 mei 2015 heeft klaagster een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie voor het Christelijk Onderwijs (verder te noemen: de Commissie) tegen de S school te P (verder te noemen: de S school).

Bij brief van 19 juni 2015 heeft mevrouw A, directeur, namens de school en het bevoegd gezag gereageerd op de klachtbrief.

Op 7 juli 2015 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Utrecht, alwaar klaagster in persoon is verschenen, vergezeld door haar dochter L. Namens de school en het bevoegd gezag zijn mevrouw A, voornoemd, en de heer B, afdelingsleider onderbouw, verschenen.

II. Standpunt van klaagster

Uit hetgeen schriftelijk door klaagster naar voren is gebracht, leidt de Commissie – kort en zakelijk weergegeven – de volgende klacht af.

Klaagster stelt dat de school onvoldoende zorg heeft geboden aan L. L is na 6 jaar speciaal basis onderwijs vanwege haar diagnose ADHD-NAO in het regulier voortgezet onderwijs op de school in klas 1D van de MAVO gestart. Hoewel zij HAVO capaciteiten heeft, is er bewust voor gekozen om op de MAVO te starten. Klaagster stelt dat haar dochter al na een paar weken vastliep. In oktober 2014 volgde hierover het eerste gesprek met de school en zijn er een aantal zorgvormen ingezet voor L. Klaagster stelt dat deze maatregelen niet voldoende waren voor haar dochter. L heeft ter zitting aangegeven dat zij vooral last heeft van onduidelijkheid omtrent regels en gebeurtenissen, onrust in de klas en het ontbreken van structuur.

Op 2 maart 2015 volgde er een gesprek met de school waarin is benoemd dat de ingezette zorg niet voldoende is voor L. Klaagster verbaasde zich erover dat er op dat moment niet al een ontwikkelingsperspectief (OPP) lag voor L. Klaagster heeft aangegeven dat het verzuim van L eind mei 2015 inmiddels was opgelopen tot 32 dagen vanwege de spanning. Klaagster stelt dat de school handelingsverlegen is. Hoewel het in de cijfers van L niet direct zichtbaar is, blijkt dit wel uit het verzuim en

uit de manier van uiten van L thuis, aldus klaagster. De school heeft volgens klaagster ten onrechte geen TLV aangevraagd. Ook stelt klaagster dat de school adviezen van deskundigen in de wind heeft geslagen. Ten slotte stelt klaagster dat de school te traag heeft gehandeld op haar zorgvraag.

Ter zitting heeft klaagster het advies van de TLV Commissie van het Samenwerkingsverband V(S)O overhandigd aan de school en de Commissie. De TLV Commissie stelt dat uit het dossier van de school blijkt dat de school niet handelingsverlegen is en dat er daarom geen TLV kan worden aangevraagd. De TLV Commissie stelt voor om de S1 in P2 te verzoeken om mee te werken aan een observatieplek voor L. Aan de hand van die resultaten zal er vervolgens wel of niet een TLV worden aangevraagd.

III. Standpunt van de school en het bevoegd gezag

Kort samengevat luidt het verweer namens de school en het bevoegd gezag als volgt.

De school geeft aan dat binnen de zorgstructuur van de school de leerlingen zo veel mogelijk worden begeleid binnen de basisondersteuning. De school heeft een ruim aanbod aan basisondersteuning. Bij de aanmelding van L op school was duidelijk dat zij ondersteuning nodig had. L heeft ADHD-NAO en kwam van het speciaal onderwijs. De school stelt dat L vanaf de start binnen de reguliere contactmomenten extra is begeleid, zowel in sociaal opzicht als bij het wennen aan de structuur van een middelbare school. De school meent dat deze aanpak succesvol leek. L maakt goed contact met haar medeleerlingen en docenten en haalt ruim voldoende resultaten, aldus de school.

Op 17 september 2014 heeft klaagster aangegeven dat L thuis veel last heeft van stress. Daarop heeft de mentor een aantal acties ondernomen. De school geeft aan dat deze acties helaas niet het gewenste resultaat bleken te hebben. Uit de observaties van docenten rond februari 2015 blijkt dat L rustig en ijverig is en hulp durft te vragen, wanneer het nodig is. Op school worden geen problemen waargenomen. Vanwege een groot verschil tussen de signalen vanuit huis en de observaties op school heeft er op 2 maart 2015 een gesprek plaatsgevonden met de gezinstherapeut, klaagster, de afdelingsleider en de zorgcoördinator. Op 17 maart 2015 zijn werkafspraken gemaakt met L en klaagster. Belangrijk onderdeel daarvan is dat L twee keer in de week een gesprek met de intern begeleider krijgt. De zorgcoördinator heeft het vervolgens overgenomen bij de afwezigheid van de intern begeleider. De school stelt dat L een aantal keer afwezig is gebleven van deze gesprekken. Omdat de klachten van L op een gegeven moment verergerden is in het overleg op 29 april 2015 afgesproken om een ontwikkelingsperspectief (OPP) op te stellen om de voortgang van L te kunnen monitoren. Vervolgens is in het overleg van 10 juni 2015 afgesproken dat de school het zorgplatform van het samenwerkingsverband om advies zal vragen.

De school stelt dat zij binnen haar eigen professionele zorgstructuur de begeleiding van L heeft georganiseerd. De school heeft verder betoogd dat de begeleiding pas relatief kort geleden gestart is waardoor het niet mogelijk is om nu al te zien wat de

effecten zijn. De school geeft aan dat zij de zorg bovendien nog kan uitbreiden met diverse maatregelen zoals het verhogen van de frequentie van de begeleidingsgesprekken, het geven van huiswerkbegeleiding of het samenwerken met de begeleiding de thuissituatie. De school stelt zich dan ook op het standpunt dat het aanvragen van een toelaatbaarheidsverklaring (TLV) nog te vroeg is.

De school betwist verder dat zij de handelingsadviezen van deskundigen naast zich neer zou hebben gelegd. De school heeft gesproken met de gezinstherapeut, mevrouw Naus. Ook heeft de school een diagnostisch verslag en aanwijzingen over de begeleiding van L van Virenze betrokken in de afspraken en de acties van de school.

In juni 2015 heeft de school het zorgplatform ingeschakeld en om advies gevraagd in verband met het algehele welbevinden van L, omdat zij thuis stressklachten blijft houden, terwijl dit op school niet wordt waargenomen. De school meent dat zij haar hulpvraag aan de juiste instantie binnen het samenwerkingsverband heeft gesteld. Ten slotte stelt de school dat het samenwerkingsverband verder niet aan zet is, omdat de begeleiding van L binnen de basisondersteuning van de school valt. De school meent dat zij dan ook geen TLV hoeft aan te vragen.

IV. Overwegingen van de Commissie

De door de school gehanteerde Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb. 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij de Commissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens het bepaalde in artikel 7, eerste lid, van de Klachtenregeling aangesloten bij de Commissie, ingesteld door de Vereniging voor Christelijk Onderwijs (Verus).

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over:

- a. (on)gegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Ten aanzien van de inhoud van de klacht overweegt de Commissie het volgende.

Gebleken is dat er een spanningsveld bestaat tussen de visie van de school en de visie van klagster op de behoefte van L aan extra zorg en ondersteuning. Klagster stelt dat L thuis veel last heeft van stress. Klagster stelt dat de school niet kan voorzien in de zorgbehoefte, die L nodig heeft. Klagster verwacht niet meer dat de school de benodigde zorg en hulp voor L kan bieden. Daarmee is bij klagster de vraag naar een andere schoolsetting ontstaan, namelijk special onderwijs.

De school daarentegen betwist deze stelling. De school neemt geen stressklachten van L waar tijdens de schooluren. De school stelt dat de basiszorgstructuur van de school ruim is en dat zij binnen de reguliere contactmomenten L extra heeft begeleid. Bovendien stelt de school dat zij in staat is om nog extra middelen in te zetten voor L.

Uit het dossier komt naar voren dat de school een uitgebreide zorgstructuur heeft en dat zij voor L extra begeleiding heeft verzorgd. Met de school is de Commissie verder van oordeel dat de begeleiding voor L relatief kort geleden is gestart. Op grond van de stukken en hetgeen ter zitting aan de orde is gekomen is de Commissie van oordeel dat onvoldoende is aangetoond en gebleken dat de school handelingsverlegen jegens L is. De Commissie is dan ook van oordeel dat de school niet eerder het traject van het speciaal onderwijs had moeten inslaan en in redelijkheid heeft kunnen besluiten om nog geen TLV aan te vragen.

Dit laat echter onverlet dat de Commissie zich niet aan de indruk kan onttrekken dat de school een breder scala van (structurende) maatregelen had kunnen onderzoeken en treffen om betere aansluiting te zoeken bij de behoefte van L. Klaagster heeft aangegeven, dat haar signalen vanuit de thuissituatie niet werden opgepakt door de school. De maatregelen van de school lijken niet verder te zijn gegaan dan gesprekken. De school heeft haar zorg aan L op instrumenteel niveau ingezet. Er blijkt noch uit de stukken, noch uit hetgeen ter zitting is besproken, dat de school heeft ingezet op een gezamenlijke aanpak of begeleiding tijdens de reguliere lessen. Al hoewel de school stelt dat zij de behoefte, die vanuit de thuissituatie van L wordt aangegeven, niet heeft geconstateerd op school, mag van de school verwacht worden dat zij meer proactief omgaat met die verzochte behoefte door deze concreet te vertalen naar interventies, aanpak en maatregelen. De school geeft immers zelf aan dat zij nog meer instrumenten heeft, die zij kan inzetten.

Voor zover klaagster stelt dat de school te traag heeft gehandeld naar aanleiding van de hulpvraag van klaagster is de Commissie van oordeel dat dit proces niet te langzaam is gegaan. Hoewel klaagster in maart 2015 al signalen heeft gegeven aan de school dat de stress voor L thuis hoog opliep, is de situatie aan het einde van het schooljaar in een stroomversnelling gekomen. Het is niet onbegrijpelijk dat de school in dat korte tijdsbestek nog niet alles heeft kunnen organiseren voor L.

Dit alles overziende is de Commissie van oordeel dat de klacht ongegrond verklaard dient te worden.

V. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht

De Commissie verklaart de klacht:

- a. ongegrond.

VI. Advies aan bevoegd gezag

Gelet op het voorgaande adviseert de Commissie aan het bevoegd gezag om in de toekomst bij een zorgvraag (ondanks een eventueel verschil van inzicht omtrent de

behoefte van een leerling) een breed scala maatregelen in te zetten en aan de hand van een plan van aanpak te werken, zodat het voor een leerling, de ouder(s)/verzorger(s) en de leerkrachten duidelijk is op welke wijze de school inspeelt op de zorgvraag. Daarnaast dient de begeleiding van een leerling zorgvuldig vastgelegd te worden in een leerlingdossier. Het is van belang dat de school dit leerlingdossier frequent laat zien aan de ouder(s)/verzorger(s), zodat het proces duidelijk en eenduidig kan worden gevolgd door de ouder(s)/verzorger(s).

Aldus gegeven op 7 juli 2015 door mr. H. C. Naves, voorzitter, alsmede door M. de Blaauw Med en drs. J. van Tongeren als leden, in tegenwoordigheid van mr. B. Jongedijk-Eijsink als secretaris.

mr. B. Jongedijk-Eijsink

mr. H.C. Naves

